jeg, da der fra anden Side, ganske uden at jeg ventede det, blev stillet Forslag om at forhindre Sagens extraordinære Fremme, stemte for dette Forslag. Det er Noget, jeg vedkjender mig, hvad der saa endog følger.

Formanden: Da det var en af Forslagsstillerne selv, der fremdrog det af ham berørte tidligere Tilfælde som en Grund til at vedtage Forslaget, har jeg ikke villet eller kunnet afskjære det ærede Medlem, der nu satte sig, fra at udtale sig derom, men det vil let skjønnes, at det vilde være lidet hensigtsmæssigt, om vi kom nærmere ind paa, hvad der da passerede og de dermed i Forbindelse staaende tildels endogsaa store statsretlige Kvæstioner; det bør vi afholde os fra.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ploug): Den ærede Formands Bemærkning har fritaget mig for at beklage, at det ærede Medlem var kommet ind paa denne Sag. Jeg har ikke yttret et eneste kritiserende Ord om det, jeg har kun nævnt Kjendsgjerningen, saa jeg er uden Skyld i saa Henseende. Kun en eneste Yttring af den sidste ærede Taler skal jeg tillade mig at fremdrage. Det er, at det ingenlunde var første eller vil blive sidste Gang, at Summer, som af Folkethinget ere tagne ud af Finantsloven, eller Tillægsbevillingsloven, blive satte ind i Landsthinget. Deri er der slet ikke noget Nyt. Naar det ærede Medlem af en Samvittighedsfuldhed, som jeg slet ikke bestrider, følte sig kaldet til den Gang at modsætte sig Majoritetens Ønsker, saa vil jeg erindre om, at det ærede Medlem ikke var Medlem af den Ret, som kunde komme til at dømme i Sagen, og det ærede Medlem havde intet Mandat som Formynder for Dommerne. — Det ærede Medlem har bemærket, at alle europæiske Forsamlinger have lignende Bestemmelser, som findes i Forretningsordenens § 44, og det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) har givet ham Ret heri. Jeg skal hverken bestride det eller give ham Ret, thi jeg har ikke undersøgt Sagen; men een Ting tror jeg at turde sige, at skjøndt der i alle parlamentariske Forsamlinger er en vis Slutningshastighed, naar man kommer til Enden af Samlingen, er der intet Steds i Verden saaledes som her, hvor den ene Forsamling faar saa godt som alt det, der overhovedet i den paagjældende Samling kommer fra den anden, kastet ind over sig i de allersidste Dage af en Samling. Og naar det ærede 3die Medlem for 11te Kreds dertil bemærkede, at Grundloven ikke fordrer Rigsdagen sluttet den 1ste April, saa har han fuldkommen Ret; men Grundloven fordrer egentlig Rigsdagen sluttet 2 Maaneder efter, at den er sammenkaldt; og naar den har siddet i 6 Maaneder, uden at der er udrettet Noget, er der den største Opfordring til i de sidste Dage at faae gjort, hvad der kan gjøres.

Naar det ærede 3die Medlem fra Kjøbenhavn (Blom) talte om, at en Fjerdedel af Forsamlingen burde have denne Ret, saa vil jeg sige, at naar det var en Fjerdedel af 65, vilde jeg heller ikke have saa stor Betænkelighed, men det kan jo, som før nævnt, tænkes kun at være en Fjerdedel af 34. Naar det ærede 3die Medlem for 11te Kreds hertil bemærkede, at saa faatalligt vilde Landsthinget aldrig være, naar der skulde overordentlige Sager paa Bane, kan jeg ingenlunde give ham Ret; thi man tænker ofte ikke paa, at en Sag er overordentlig, før man ser nogle Medlemmer betragte den som saadan; og i Begyndelsen af et Møde kan det virkelig overordentlig let hænde, at saadanne formelle Spørgsmaal kunne komme til Afstemning med kun 35 Medlemmer; altsaa vil den Minoritet, som jeg har nævnt, 9 Medlemmer, slet ingen Usandsynlighed være. I alt Fald synes det mig utilbørligt, at et saa lille Mindretal skal kunne forhindre den Ret, saa er Flertallet givet. — Naar det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn mente, at der var en billig Fordring, at man fik Leilighed til at betænke sig, skal jeg aldeles ikke negte, at Medlemmerne kunne behøve Betænkningstid; men der kommer atter dette: naar man er lige i Slutningen af Samlingen, og naar alle Lovforforslag komme paa en Gang, er der ingen Betænkningstid. Man vinder ikke Noget ved at forbyde de andre Medlemmer at afgjøre dette, Andet end at Sagen ikke bliver afgjort, man faar ingen Betænkningstid selv. Naar vi ere midt i en Samling, og et saadant Spørgsmaal kommer frem, antager jeg, at ingen af de ærede Herrer ville modsætte sig det, men det er netop i de sidste Dage af Samlingen, Fristelsen kommer til at modsætte sig Foretagelsen af Sager, som man ikke ønsker fremmede. Det er noget helt Andet end at bruge Tiden til at betænke sig. Jeg maa saaleles fastholde mit Forslag overfor det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem af Forretningsudvalget, det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (Chr. Nielsen) undrede sig over, at man havde fundet Grund til at fremkomme med dette Forslag, som forlanger 26 eller 27 Medlemmer for at forhindre en Forkastelse af Forhandlingsfristen, maa jeg sige, at man aldeles ikke kan gaa ud fra, at Thinget altid